

Totalt sammenbrud eller en ny arkitektur: Valget vi står over for

Jason Ross EIRNS

28. november 2025

Verdens kriser, fra Ukraine til Gaza til stigende spændinger i Østasien, kan spores tilbage til samme kilde: en international orden, der søger at udnytte konflikter i sine bestræbelser på at opretholde dominans. Sammenbruddet er synligt overalt. Kievs chefforhandler falder i forbindelse med korruptionsrazziaer efter at have lovet aldrig at gå på kompromis; FN-systemet er næsten lammet, mens Amnesty International dokumenterer det igangværende folkemord i Gaza; og Japans farlige retorik om Taiwan tvinger Washington til stille og roligt at opfordre til nedtrapning, mens indenrigspolitikken i USA forfalder til fremmedfjendsk teater.

Dette er ikke isolerede begivenheder. Det er symptomerne på en sygdom, på en rådden geopolitisk ramme, der er ved at gå i opløsning økonomisk og moralsk, men som søger at bruge konfrontation til at bevare sin autoritet.

Mens USA bliver stadig mere finansstyret, og Europa (især Tyskland) saboterer sin industrielle base, er der ved at opstå et alternativ. Dette alternativ skal ses i sammenhæng med LaRouche-bevægelsens årtier lange arbejde for et nyt udviklingsparadigme, Verdenslandbroen og internationale relationer baseret på gensidig udvikling.

Forslag, der nu kommer fra Kina, Rusland og nationer i det Globale Syd, forestiller sig en sikkerheds- og udviklingsmæssig *intention* baseret på fælles indsats for at udvikle sig som den sikreste vej til varig fred. Lokale

fredsaftaler er ikke nok. Den forestående finansielle storm skal håndteres, og et udviklingsparadigme må indføres. Strukturelle reformer, *der begynder med adskillelsen af produktiv kredit fra spekulativt kaos*, er væsentlige, ellers kan ingen fredsramme bestå.

Verden står over for et valg: at forblive fanget i et sammenstyrtende paradigme eller at skabe et nyt system, hvor diplomati, økonomisk udvikling og langsigtet sikkerhed samles som et enkelt mål for menneskelig fremgang.

Muligheden for en sådan fremtid eksisterer.

Det er vigtigt at huske, at den udbredte europæiske kultur rummer langt mere end nutidens fejltagelser. Den Westfalske Fred, der afsluttede Trediveårskrigen, krævede en afslutning på repressalier og en forpligtelse til at fremme den andens vel. Aischylos havde udtrykt det samme princip i sin *Orestien*: Furierne, der var fast besluttede på at hævne fortidens ugerninger, blev ikke besejret, men snarere *forvandlet* til Eumeniderne. Deres voldsomme engagement i »retfærdighed« omdirigeres fra endeløs gengældelse til at beskytte Athens fremtid.

Vores opgave er ikke at heppe på den ene blok frem for den anden. Den er at opnå et sammenfald af tilsyneladende modsætninger ved at bringe nationerne i »Vesten« til en klarere forståelse af deres egne sande interesser inden for en global orden, der er orienteret mod udvikling og fred.